

Τα αστεράκια των ευχών (Φελίνα Ντουμπούρη)

Η ιστορία που θα σας πω είναι πραγματική,
και μιλάει για μια αρκούδα που ήταν πολική.
Ήταν γλυκιά και ζωηρή και λίγο αλλοπαρμένη,
τις μέρες της περνούσε πάντα τρελαμένη.
Της άρεσαν οι ζαβολιές και πάντα το μυαλό της
τις τρελές ιδέες κατέβαζε σα να΄ταν διακόπτης!

Και σήμερα λοιπόν, μια μέρα παγωμένη,
με χιόνι όλη η πλάση όπως ήτανε στρωμένη,
έπαιζε και χιονόμπαλες πετούσε
στα παιδιά που αμέριμνα παρατηρούσε.
Όλοι μαζί γράφανε ευχές σε κάθε ένα αστέρι,
μέσα σε σάκο τις βάζανε μη τις πάρει το αγέρι.

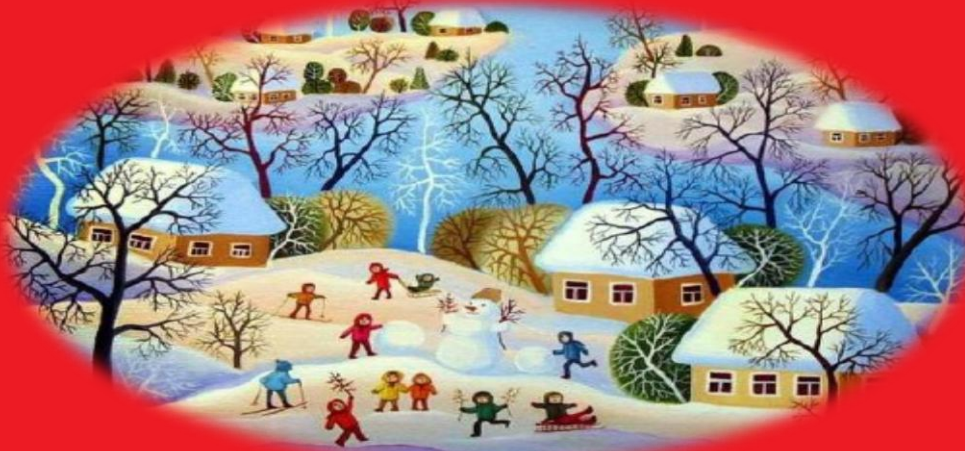

Αγάπη, φιλία και χαρά, ευχότανε το ένα
παιχνίδια, δώρα και γλυκά αντεύχονταν το άλλο
ΥΓΕΙΑ φωνάζαν δυνατά με μια φωνή τους όλοι
Καθώς ο κορονοϊός «σκοτείνιαζε» την πόλη.

Όλοι μαζί τα γράφανε πάνω στα αστεράκια,
Και σχεδίαζαν εδώ και πολύ καιρό να τα πετάξουν στα συννεφάκια.
Βλέπεις, υπήρχε ο μύθος από πολύ παλιά,
Που όλοι τον πιστεύανε με μεγάλη σιγουριά,
Τη μαγική την ώρα που αλλάζει η χρονιά
Αν το σάκο σου πετάξεις ψηλά στα βουνά
Οι επιθυμίες σου θα γίνουν πραγματικότητα, στ'αληθινά!

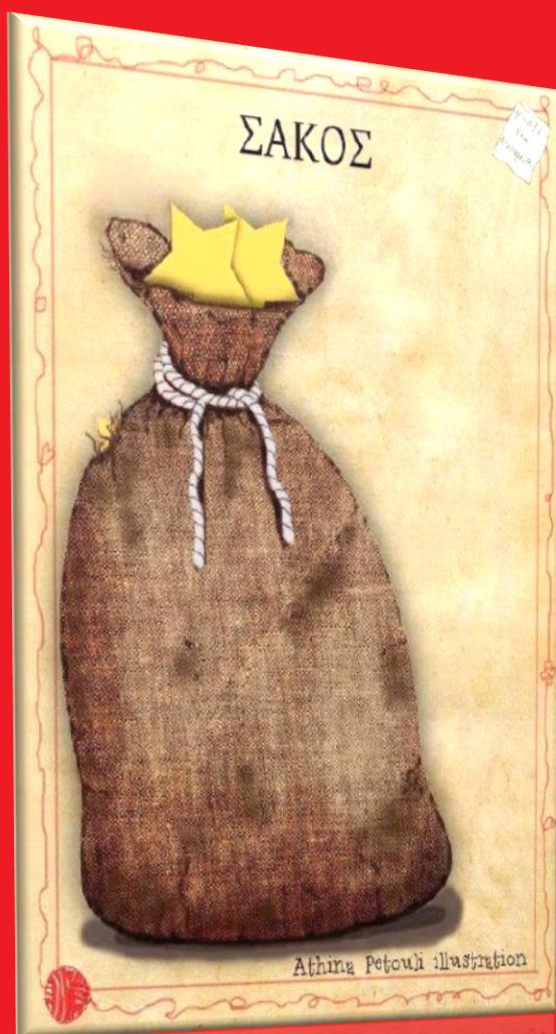
Θέλανε, λοιπόν, τα παιδιά,
Όλοι μαζί μια γροθιά
Να ζητήσουν να πεθάνει ο ιός,
Να δούνε επιτέλους τη ζωή τους αλλιώς.
Χωρίς φόβο και μοναξιά,
Μα.. Με γέλιο και ζεστασιά
Σε σπίτια γεμάτα γέλια και χαρά,
Χωρίς αρρώστια, φάρμακα και ψυχή που σπαρταρά
Για τους αγαπημένους τους που πρέπει να είναι μακριά.

Στο Βόρειο Πόλο τότε ξεκίνησαν προβλήματα πολλά,
Χάθηκε ο σάκος με τ'αστέρια τα λαμπερά!
Ένας σπουδαίος Θησαυρός κρυβόταν φορτωμένος,
Ο κόσμος χωρίς αυτά φαινόταν καταδικασμένος.

Η αρκουδίτσα η γλυκιά
Την προηγούμενη βραδιά
Σκέφτηκε μια σκανταλιά...
Το σάκο πήρε απ'τα παιδιά
Και τον έκρυψε βαθιά
Μέσα στο χιόνι το πυκνό που έπεφτε απ'τον ουρανό.
Ήθελε πλάκα να τους κάνει
Να γελάσει ο καθένας με την πλεκτάνη!
Έτσι πήγε και κοιμήθηκε μ'ένα γέλιο σατανικό,
Και όταν ξύπνησε και μετά το κολατσιό
Βγήκε περιχαρής στην αυλή..
Και τι να δει...!!!!!!
Το χιόνι είχε πέσει τόσο πυκνό
Που σκέπασε και το παραμικρό.
Το σημάδι που είχε βάλει το σάκο για να βρει
Είχε εξάπαντος εξαφανιστεί!!

Όλα τα παιδιά είχαν αναστατωθεί
Έφαχναν εδώ, έφαχναν εκεί
Μα ούτε ίχνος από το σακί!
Με σκυμμένο το κεφάλι και με δάκρυα πολλά
Η μικρή αρκούδα εξηγούσε ντροπαλά
Ότι ένα αστέριο ήθελε να κάνει...
Ποτέ δε σκέφτηκε ότι θα τα κατάφερνε
όλους να τους τρελάνει

Να φωνάζει ξεκίνησε και όλο ωρυόταν
«ποιος πήρε το σακί, ενώ αυτή κοιμόταν;»
Σηκώθηκε και μίλησε με δύναμη πολλή
Και υπόσχεση έδωσε βαθιά απ'την ψυχή:
«το σακί θα φέρω ξανά στο Βόρειο Πόλο
Ακόμα κι αν χρειαστεί να ψάξω τον
πλανήτη όλο!»

Τα παιδιά κατάλαβαν πόσο είχε λυπηθεί
Κι ότι ποτέ δεν ήθελε κάτι τέτοιο να συμβεί.
Όλοι μαζί αποφάσισαν να βάλουν ένα χεράκι,
Το σακί να βρεθεί, να προλάβουν το βραδάκι.

Όταν αλλάζει η χρονιά πρέπει το σακί να πεταχτεί,
Αλλιώς η ευχή μάταια θα έχει ειπωθεί.
Άδικα όμως έψαχναν κι έσκαβαν παντού
Υπήρχε μόνο φανερή η σκιά του πανικού.

Τότε ξαφνικά... ένα ραβδί εμφανίστηκε
Εκεί... πίσω απ' το σκαλί
Μια νεράιδα μικρή
Τους λυπήθηκε πολύ.

Να βοηθήσει ήθελε η ευχή
Να πραγματοποιηθεί.
Με ένα «τσακ», που έκανε το μαγικό ραβδί
Το σακί εμφανίστηκε
Στην άκρη... στην αυλή!

Αμέσως τρέξανε, πήραν το σακί
Στο βουνό φύγανε μεμιάς όλοι μαζί.
Με μια φωνή ενώθηκαν
Και είπαν δυνατά
«ΥΓΕΙΑ να'χουμε όλοι μας ξανά!»

Του Βόρειου Πόλου τα παιδιά δεν άργησαν να φτάσουν
Τη μεγάλη νίκη τους ήθελαν να γιορτάσουν
Ορκίστηκαν με μια φωνή τον κόσμο να αλλάξουν
Γιατί...

«Όλοι μαζί αν είμαστε
Τα καταφέρνουμε όλα
Τις αναποδιές νικάμε
Χωρίς διχόνοια»

Καλές γιορτές!!

